

عنوان مقاله:

پرخاشگری در کودکان و راه های مقابله با پرخاشگری

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مسلم چمانی - دانشجوی رشته آموزش الهیات دانشگاه پاکتژاد یزد

خلاصه مقاله:

در تعریف کلی پرخاشگری روانشناسان اختلاف نظر وجود دارد بعضی پرخاشگری رفتاری می دانند که فرد به دیگران آسیب برساند در این نگرش معیار تشخیص پرخاشگری رفتاری است که از فرد سر میزند این رفتاری ممکن است اظهاراتبدنی داشته باشد مانند لگد زدن گاز گرفتن و غیره یا لفظی باشد مانند فریاد زدن رنجاندن یا به صورت تجاوز به حقوقدیگری باشد مانند چیزی را به زور گرفتن اساسا پرخاشگری در دوران کودکی تا حدودی رشد شخصیتی بر خود مسلط میشوند گاهی برخی اولین علامت ی ک افسردگی است ولی اغلب واکنشی از انفجاری و آتشین نسبت محرومیت و ناکامی چونکودک نمیتواند به تعویق افتادن خواست ههای خود را تحمل کند ممکن است به علت احساس رنجش کودک بر اثر بی دارد یا تبعیض اولیا باشد اما غالبا کشمکش های درونی با تضاد های وی در مقابل عوامل آزار دهنده ی احساس عجز و ناتوانی مجدپرخاشگری . پرخاشگری مستقیم یک روش معمولی برای جلوگیری از جریحه دار شدن غرور به علت محرومیت استرفتارپرخاشگرانه نوع رفتار جبرانی که متوجه محیط خارجی موجود شده و نما ینده مقاومت مثبت و فعالی برضد محرومیت است.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، پرخاشگری طبیعی، تاثیرتلویزیون، فواید پرخاشگری، خطرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480753>

